

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 lipca 2021 r.

Poz. 1383

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 22 lipca 2021 r.

w sprawie specyfikacji technicznych, jakie powinno spełnić urządzenie, aby zostało uznane za broń alarmową i sygnałową²⁾

Na podstawie art. 47a ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2019 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1545 oraz z 2021 r. poz. 1329) zarządza się, co następuje:

§ 1. Specyfikacje techniczne, jakie powinno spełnić urządzenie z uchwytem na nabój, przeznaczone wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami oraz do wystrzeliwania substancji drażniących, innych substancji aktywnych lub pirotechnicznych nabojów sygnalizacyjnych, służące do alarmowania lub sygnalizowania, aby zostało uznane za broń alarmową i sygnałową, mające na celu zapewnienie, aby urządzenia takiego nie można było przerobić tak, aby miało pocisk w wyniku działania ładunku miotającego, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 sierpnia 2021 r.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji: *M. Kamiński*

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 2264).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę wykonawczą Komisji (UE) 2019/69 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiającą specyfikacje techniczne dotyczące broni alarmowej i sygnałowej zgodnie z dyrektywą Rady 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. UE L 15 z 17.01.2019, str. 22).

Załącznik do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 lipca 2021 r. (poz. 1383)

SPECYFIKACJE TECHNICZNE, JAKIE POWINNO SPEŁNIĆ URZĄDZENIE Z UCHWYTEM NA NABÓJ, PRZEZNACZONE WYŁĄCZNIE DO STRZELANIA ŚLEPYMI NABOJAMI ORAZ DO WYSTRZELIWANIA SUBSTANCJI DRAŻNIĄCYCH, INNYCH SUBSTANCJI AKTYWNYCH LUB PIROTECHNICZNYCH NABOJÓW SYGNALIZACYJNYCH, SŁUŻĄCE DO ALARMOWANIA LUB SYGNALIZOWANIA, ABY ZOSTAŁO UZNANE ZA BROŃ ALARMOWĄ I SYGNAŁOWĄ, MAJĄCE NA CELU ZAPEWNIENIE, ABY URZĄDZENIA TAKIEGO NIE MOŻNA BYŁO PRZEROBIC TAK, ABY MIOTAŁO POCISK W WYNIKU DZIAŁANIA ŁADUNKU MIOTAJĄCEGO

1. Urządzenia te spełniają następujące wymagania:

- a) są zdolne do wystrzeliwania pirotechnicznych nabojów sygnalizacyjnych, wyłącznie jeżeli przy wylocie ich lufy zamocowano adapter;
- b) mają wewnątrz na trwałe zamocowany mechanizm, który uniemożliwia wystrzeliwanie naboju wypełnionego pojedynczym lub wielokrotnym ciężkim śrutem, ciężkimi kulami lub ciężkimi pociskami;
- c) są przeznaczone do stosowania nabojów znajdujących się w wykazie w tabeli VIII tabel wymiarów nabojów i komór (ang. Tables of Dimensions of Cartridges and Chambers, TDCC) ustanowionych przez Stałą Międzynarodową Komisję ds. Znakowania Broni Strzeleckiej (ang. Permanent International Commission for the Proof of Small Arms, C.I.P.) i zgodnych z wymiarami i innymi normami tam zawartymi, w wersji, w której tabela ta ma zastosowanie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Urządzenia nie mogą zostać zmienione za pomocą zwykłych narzędzi w urządzenia do miotania śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego lub w urządzenia, które mogą zostać przerobione na takie urządzenia do miotania.

3. Żadne istotne części urządzeń nie mogą być dołączane ani używane jako istotne części strzeleckiej broni palnej.

4. Lufy urządzeń nie mogą być usuwane ani zmieniane bez znacznego uszkodzenia lub zniszczenia urządzenia.

5. W przypadku urządzeń z lufą o długości nieprzekraczającej 30 cm lub których całkowita długość nie przekracza 60 cm, urządzenie zawiera niemożliwe do usunięcia przegrody wzdłuż całej długości lufy, które uniemożliwiają przejście przez lufę śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego i zostawiają wolną przestrzeń przy wylocie lufy nieprzekraczającą 1 cm długości.

6. W przypadku urządzeń, które nie są objęte zakresem pkt 5, urządzenie zawiera niemożliwe do usunięcia przegrody wzdłuż co najmniej jednej trzeciej długości lufy, które uniemożliwiają przejście przez lufę śrutu, kuli lub pocisku w wyniku działania palnego materiału miotającego i zostawiają wolną przestrzeń przy wylocie lufy nieprzekraczającą 1 cm długości.

7. W każdym przypadku, niezależnie od tego, czy urządzenie jest objęte zakresem pkt 5 lub pkt 6, pierwsza przegroda w lufie jest umieszczana jak najbliżej za komorą urządzenia, przy jednoczesnym zachowaniu możliwości ujścia gazów przez otwory wylotowe.

8. W przypadku urządzeń przeznaczonych wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami przegrody, o których mowa w pkt 5 lub pkt 6, całkowicie blokują lufę z wyjątkiem jednego lub kilku otworów wylotowych w celu ujścia ciśnienia gazu. Ponadto przegrody całkowicie blokują lufę w taki sposób, aby nie można było wystrzelić gazu z przodu urządzenia.

9.1. Wszystkie przegrody mają charakter trwałe i nie można ich usunąć bez zniszczenia komory lub lufy urządzenia.

9.2. W przypadku urządzeń przeznaczonych wyłącznie do strzelania ślepymi nabojami przegrody wykonane są z całości z materiału odpornego na cięcie, drążenie, wiercenie lub szlifowanie (lub dowolne podobne czynności) oraz o twardości wynoszącej przynajmniej 700 HV 30 (według skali twardości Vickersa).

9.3. W przypadku urządzeń innych niż określone w pkt 9.2 przegrody wykonane są z materiału odpornego na cięcie, drążenie, wiercenie lub szlifowanie (lub dowolne podobne czynności) oraz o twardości wynoszącej przynajmniej 610 HV 30. Lufa może mieć kanał wzdłuż swojej osi, aby umożliwić miotanie z urządzenia substancji drażniących lub innych substancji aktywnych.

9.4. W każdym przypadku przegrody, o których mowa w pkt 9.2 i 9.3, uniemożliwiają dokonanie następujących zmian:

- a) utworzenie lub rozszerzenie otworu w lufie wzdłuż jej osi;
- b) usunięcie lufy, z wyjątkiem sytuacji, w których w wyniku usunięcia lufy szkielet lub komora naboju urządzenia zostają pozbawione możliwości funkcjonowania, lub sytuacji, w których integralność urządzenia jest w taki sposób zagrożona, że nie może być ono wykorzystywane jako podstawa strzeleckiej broni palnej bez znaczącej naprawy lub dodania części.

10. Komora naboju i lufa są przesunięte, przechylone lub rozłożone w taki sposób, aby uniemożliwić załadowanie amunicji i wystrzelenie amunicji z urządzenia. Ponadto w przypadku urządzeń typu rewolwerowego:

- a) otwory bębna pełniące funkcję komory naboju są zwężone z przodu w celu zapewnienia, że kule są zablokowane w komorze;
- b) otwory te są przesunięte w stosunku do komory.